

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 1014

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 2 noiembrie 2020

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE SENATULUI			
110.		116.	
— Hotărâre referitoare la Comunicarea Comisiei către Consiliu — în conformitate cu articolul 395 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului — COM (2020) 243 final	2	— Hotărâre referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu — Plan de acțiune pentru o fiscalitate echitabilă în sprijinul strategiei de redresare — COM (2020) 312 final și la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu referitoare la buna guvernare fiscală atât în UE, cât și în afara acesteia — COM (2020) 313 final	6
111.		117.	
— Hotărâre referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu și Banca Europeană de Investiții — Strategia UE privind vaccinurile împotriva COVID-19 — COM (2020) 245 final	2–3	— Hotărâre referitoare la propunerea de Directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal — COM (2020) 314 final	6
112.		118.	
— Hotărâre referitoare la propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2014/65/UE în ceea ce privește cerințele în materie de informații, guvernarea produselor și limitele pozițiilor pentru a contribui la redresarea economică în urma pandemiei de COVID-19 — COM (2020) 280 final	4	— Hotărâre referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Pregătirea pe termen scurt a UE în materie de sănătate în cazul apariției de noi focare de COVID-19 — COM (2020) 318 final	7
113.		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
— Hotărâre referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2017/1.129 în ceea ce privește prospectul UE pentru redresare și ajustările specifice pentru intermediarii financiari în scopul susținerii redresării în urma pandemiei de COVID-19 — COM (2020) 281 final	4	Decizia nr. 647 din 24 septembrie 2020 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale	8–10
114.		Decizia nr. 724 din 7 octombrie 2020 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind transferul, cu titlu gratuit, al pachetului integral de acțiuni deținut de stat la Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia” — S.A. din proprietatea privată a statului și din administrarea Ministerului Transporturilor în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Județean Timiș și, respectiv, în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Timișoara	11–16
115.			
— Hotărâre referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 cu privire la ajustări ale cadrului de securitizare în vederea sprijinirii redresării economice ca răspuns la pandemia de COVID-19 — COM (2020) 283 final	5		

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE**referitoare la Comunicarea Comisiei către Consiliu — în conformitate cu articolul 395
din Directiva 2006/112/CE a Consiliului — COM (2020) 243 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/340 din 17.09.2020,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că:

1. Prin prezenta comunicare Italia solicită autorizarea de a aplica o măsură specială de derogare de la art. 193 din Directiva TVA în ceea ce privește aplicarea mecanismului de taxare inversă în legătură cu prestările interne de servicii care implică punerea la dispoziție atipică de personal, prin scrisoarea înregistrată la Comisia Europeană la 17 decembrie 2019. Solicitarea se referă așadar la prestările de servicii, realizate prin intermediul unor contracte de achiziție publică, al subcontractării, al încredințării către consorții sau alte societăți afiliate, caracterizate de utilizarea predominantă a forței de muncă la sediile comerciale ale clientului, cu utilizarea bunurilor de capital deținute de client sau care, în orice caz, îi pot fi atribuite acestuia. Solicitarea nu vizează prestările de servicii către administrații publice și cazurile de închiriere de personal prin intermediul Agenzie per il lavoro (agenții certificate de plasare a forței de muncă). Modelul de fraudă implică mai mulți participanți, și anume furnizorii de personal, care sunt societăți cooperative ale producătorilor și lucrătorilor, și clienții — de obicei întreprinderi recunoscute care subcontractează forța de muncă de care au nevoie pentru a-și desfășura activitățile. Între aceste două părți se află consorții, care acționează ca intermediar între furnizori și clienți.

2. Opinia Comisiei Europene este că orice derogare de la sistemul de plată fracționată nu poate fi decât o soluție de ultimă instanță și o măsură de urgență și trebuie să ofere garanții în ceea ce privește necesitatea și caracterul excepțional al derogării acordate. Aceste condiții nu par să fie îndeplinite în cazul de față, din mai multe motive. În plus, Italiei i-au fost deja acordate două măsuri speciale cu caracter general pentru combaterea fraudei în domeniul TVA: mecanismul de plată defalcată, pentru furnizările de bunuri și prestările de servicii către autoritățile publice, către întreprinderi controlate de autoritățile publice și către întreprinderi cotate la bursa de valori care sunt incluse în indicele bursier FTSE MIB, și facturarea electronică generalizată obligatorie. Acordarea unei alte măsuri speciale ar implica o și mai mare lipsă de armonizare între sistemul italian de TVA și sistemul comun de TVA instituit prin Directiva TVA, precum și o complicație în plus pentru întreprinderi, a căror sarcină administrativă ar crește, măsura depășind astfel ceea ce este necesar pentru combaterea unei situații speciale de fraudă. În concluzie, Comisia Europeană se opune cererii prezentate de Italia.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 21 octombrie 2020, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

București, 21 octombrie 2020.
Nr. 110.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE**referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European,
Consiliu și Banca Europeană de Investiții — Strategia UE
privind vaccinurile împotriva COVID-19 — COM (2020) 245 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/360 din 13.10.2020,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că:

1. la nivel european, Comisia Europeană va aborda provocările care decurg din dezvoltarea vaccinului anti-COVID-19 prin intermediul acordurilor de achiziție anticipată:

a) astfel, propune să încheie o serie de acorduri care ar presupune stabilirea unui pachet de finanțare pentru producătorii de vaccinuri în schimbul dreptului de a cumpăra un număr specific de doze de vaccin într-un interval de timp și la un anumit preț;

b) finanțarea acordată în avans va fi considerată plată în avans pentru vaccinurile cumpărate efectiv de statele membre. Negocierile ar fi deschise tuturor producătorilor de vaccinuri, dar se va acorda prioritate celor care au intrat sau au planuri ferme de a intra în studii clinice încă din 2020 și vor putea produce la scară deja în 2021;

2. până în prezent, în cadrul Strategiei europene pentru vaccinare COVID-19 au fost agreate 6 acorduri anticipate cu următoarele companii: Sanofi-GSK, Johnson&Johnson, AstraZeneca, CureVac, Moderna și BioNTech/Pfizer pentru securizarea unui vaccin împotriva coronavirusului, când acesta va fi disponibil. Comisia a semnat două contracte cu aceste companii: AstraZeneca și Sanofi-GSK;

3. condițiile contractului vor reflecta echilibrul dintre perspectiva producătorului de a furniza rapid un vaccin sigur și investiția necesară pentru a produce vaccinul în Europa și a-l pune pe piața europeană și nu numai:

a) contractele ar fi încheiate de Comisia Europeană în numele tuturor statelor membre participante, care vor putea achiziționa direct vaccinul respectiv de la producător, pe baza condițiilor prevăzute în acordul de achiziție anticipată. Alocarea accesului la doze de vaccin între statele membre s-ar face în funcție de cheia de distribuție bazată pe populație;

4. finanțarea aferentă va proveni în mare parte din bugetul de 2,7 miliarde EUR al Instrumentului pentru sprijin de urgență. Un sprijin suplimentar va fi disponibil sub formă de împrumuturi de la Banca Europeană de Investiții;

5. Comisia a înființat, pentru a gestiona achiziția în mod centralizat și eficient, un comitet director și o echipă comună de negociere care discută cu companiile și negociază pachetele de contracte de cumpărare în avans/rezervarea dozelor;

6. nu este exclus riscul ca vaccinurile candidate care beneficiază de sprijin să eșueze la studiile clinice. Prin urmare, această strategie este similară cu o poliță de asigurare;

7. România este parte a Acordului privind achiziția anticipată de vaccinuri COVID-19 și a informat Comisia Europeană cu privire la necesarul estimat de doze de vaccin COVID-19, respectiv 10,7 milioane (adică 4,3% din vaccinurile anti-COVID-19,

care vor fi achiziționate de Comisia Europeană pentru cele 27 de state membre).

Art. 2. — Senatul României susține:

1. decizia Comisiei, a statelor membre și a Agenției Europene pentru Medicamente de a valorifica la maximum mecanismele de flexibilitate existente în cadrul UE de reglementare pentru a accelera procesul de autorizare și de punere la dispoziția populației a vaccinurilor viabile împotriva COVID-19;

2. abordarea comună UE27 oferă producătorilor de vaccinuri un proces de negociere simplificat, cu un singur punct de contact, reducând astfel costurile. Centralizarea achiziției de vaccinuri la nivelul UE are meritul rapidității și eficienței, comparativ cu 27 de procese separate. O abordare cu adevărat europeană evită concurența între statele membre și creează solidaritate între acestea, indiferent de mărimea populației și de puterea lor de cumpărare. Mai mult, va crește gradul de influență al UE atunci când negociază cu industria;

3. acordul pentru achiziția anticipată de vaccinuri COVID-19 (Anticipated Purchased Agreement) în baza căruia Comisia are mandatul de a încheia, în numele statelor membre participante, acorduri de achiziție în avans cu producători de vaccinuri pentru a procura vaccinuri în scopul combaterii pandemiei COVID-19 la nivelul Uniunii:

a) cu excepția cazului în care s-a convenit altfel, statele membre participante, și nu Comisia, trebuie să achiziționeze doze de vaccin de la producători pe baza acordurilor de achiziție anticipată. Prin urmare, toate politicile relevante de vaccinare rămân în competența statelor membre participante;

b) acordul reglementează împărțirea răspunderii potențiale și a despăgubirilor între Comisie și statele membre participante. Statele membre participante care achiziționează un vaccin sunt responsabile pentru desfășurarea și utilizarea vaccinurilor în conformitate cu strategiile naționale de vaccinare și poartă orice răspundere legată de o astfel de utilizare și desfășurare.

Art. 3. — Senatul României apreciază eforturile Comisiei Europene:

a) de a asigura populației accesul universal, echitabil și la prețuri abordabile la vaccinurile împotriva COVID-19 și măsurile luate în acest sens;

b) de a sprijini dezvoltarea și aplicarea unui mecanism internațional incluziv de achiziții publice pentru produse împotriva COVID-19 care să faciliteze accesul timpuriu și la un preț abordabil la vaccinuri și la alte instrumente pentru toți cei care au nevoie de acestea.

Art. 4. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 21 octombrie 2020, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2014/65/UE în ceea ce privește cerințele în materie de informații, guvernarea produselor și limitele pozițiilor pentru a contribui la redresarea economică în urma pandemiei de COVID-19 — COM (2020) 280 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/367 din 16.10.2020,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2014/65/UE în ceea ce privește cerințele în materie de informații, guvernarea produselor și limitele pozițiilor pentru a contribui la redresarea economică în urma

pandemiei de COVID-19 — COM (2020) 280 final — respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 21 octombrie 2020, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

București, 21 octombrie 2020.
Nr. 112.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2017/1.129 în ceea ce privește prospectul UE pentru redresare și ajustările specifice pentru intermediarii financiari în scopul susținerii redresării în urma pandemiei de COVID-19 — COM (2020) 281 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/368 din 16.10.2020,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2017/1.129 în ceea ce privește prospectul UE pentru redresare și ajustările specifice pentru intermediarii financiari în scopul susținerii redresării în

urma pandemiei de COVID-19 — COM (2020) 281 final — respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 21 octombrie 2020, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

București, 21 octombrie 2020.
Nr. 113.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2.402 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru securitizarea simplă, transparentă și standardizată care să faciliteze redresarea în urma pandemiei de COVID-19 — COM (2020) 282 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/335 din 17.10.2020,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2.402 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru securitizarea simplă, transparentă și

standardizată care să faciliteze redresarea în urma pandemiei de COVID-19 — COM (2020) 282 final — respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 21 octombrie 2020, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

București, 21 octombrie 2020.
Nr. 114.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 cu privire la ajustări ale cadrului de securizare în vederea sprijinirii redresării economice ca răspuns la pandemia de COVID-19 — COM (2020) 283 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/370 din 16.10.2020,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 cu privire la ajustări ale cadrului de securizare în vederea sprijinirii redresării economice ca răspuns la pandemia de COVID-19 —

COM (2020) 283 final — respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 21 octombrie 2020, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

București, 21 octombrie 2020.
Nr. 115.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu — Plan de acțiune pentru o fiscalitate echitabilă în sprijinul strategiei de redresare — COM (2020) 312 final și la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu referitoare la buna guvernare fiscală atât în UE, cât și în afara acesteia — COM (2020) 313 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/365 din 16.10.2020,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României:

1. salută planul de acțiune pentru o fiscalitate echitabilă și simplificată în sprijinul strategiei de redresare, precum și măsurile Uniunii Europene de asigurare a bunei guvernări, a concurenței loiale și a unor condiții de concurență echitabile pe piața unică și la nivel mondial;

2. atrage atenția Guvernului asupra situației actuale defavorabile:

a) gradul scăzut de colectare a impozitelor;

b) impozitarea inequitabilă, care îi avantajează pe actorii economici mari și îi discriminează pe cei mici, prin păstrarea cotei unice de impozitare;

c) impozitele indirecte mari raportate la impozitele directe mici;

3. solicită Guvernului să răspundă la următoarele întrebări:

a) în ce stadiu se află reforma Agenției Naționale de Administrare Fiscală în ceea ce privește asigurarea unei colectări mai eficiente a impozitelor?

b) în ce măsură România are capacitatea de a se conforma direcțiilor fiscale și de bună guvernare stabilite de Comisia Europeană prin aceste comunicări?

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 21 octombrie 2020, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

București, 21 octombrie 2020.
Nr. 116.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la propunerea de Directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal — COM (2020) 314 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/335 din 17.10.2020,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că propunerea de Directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal —

COM(2020) 314 final — respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 21 octombrie 2020, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

București, 21 octombrie 2020.
Nr. 117.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Pregătirea pe termen scurt a UE în materie de sănătate în cazul apariției de noi focare de COVID-19 — COM (2020) 318 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/361 din 13.10.2020,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — **Senatul României:**

1. constată că pentru fiecare domeniu de acțiune în parte Comisia se bazează pe principalele învățăminte trase, atât pozitive, cât și negative, și prezintă o serie de măsuri-cheie care trebuie luate în lunile următoare. Aceste măsuri vor necesita o coordonare strânsă și un schimb de informații în interiorul statelor membre și al comunităților, dar și între acestea, precum și un angajament puternic de a le pune în aplicare, ele fiind de competență națională;

2. susține acțiunile propuse de Comunicarea ce vizează următoarele măsuri cu termene specifice:

a) creșterea capacității de vaccinare antigripale: anticiparea demarării campaniilor de vaccinare și extinderea grupurilor-țintă (SM) — iulie—septembrie;

b) asigurarea de licitații naționale suplimentare pentru vaccinurile antigripale (SM) — iulie—septembrie;

c) recomandările științifice pentru infrastructura de vaccinare pentru gripa sezonieră într-o configurație de tip COVID-19 (ECDC) — iulie;

d) schimbul de bune practici privind programele naționale de imunizare gripală — iulie—septembrie;

e) creșterea acoperirii vaccinurilor prin campanii țintite de creștere a conștientizării la locul de muncă (UE-OSHA) — septembrie—octombrie;

f) orientările pentru managementul clinic și protocolul de tratament pentru diagnosticare diferențiată și pentru managementul gripei și al COVID-19 — iulie;

3. apreciază că prezenta comunicare se concentrează asupra tuturor acțiunilor necesare pentru creșterea gradului de pregătire, inclusiv efectuarea de teste și depistarea contactelor, o mai bună supraveghere a sănătății publice și extinderea accesului la contramăsurile medicale, cum ar fi echipamentele individuale de protecție, medicamentele și dispozitivele medicale. Acțiunile includ, de asemenea, măsuri privind capacitatea sistemului sanitar de a gestiona creșterea bruscă a numărului de pacienți, contramăsuri nefarmaceutice, sprijinirea minorităților și a persoanelor vulnerabile, precum și activități de reducere a sarcinii reprezentate de gripa sezonieră.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 21 octombrie 2020, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

București, 21 octombrie 2020.
Nr. 118.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 647**

din 24 septembrie 2020

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, obiecție formulată de Guvernul României, în temeiul art. 146 lit. a) din Constituție și al art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

2. Cu Adresa nr. 5/3.367 din 13 iulie 2020, prim-ministrul României a trimis Curții Constituționale sesizarea formulată, care a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 3.967 din 13 iulie 2020 și constituie obiectul Dosarului nr. 968A/2020.

3. **În motivarea sesizării de neconstituționalitate** autorul obiecției formulează critici de neconstituționalitate intrinsecă, arătând că prin intervenția legislativă ce vizează alin. (1) al art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 se acordă posibilitatea consiliilor locale, respectiv Consiliului General al Municipiului București de a adopta hotărâri în cazul contribuabililor plătitori de impozit pe clădiri/taxă pe clădiri potrivit art. 462 din Codul fiscal inclusiv pentru perioada stării de alertă, precum și pentru restul anului fiscal 2020. Având în vedere că ipotezele prevăzute de art. V alin. (1) lit. a) și b) din ordonanța de urgență vizează acordarea facilităților dacă sunt îndeplinite condițiile legale și doar pe perioada stării de urgență, Guvernul susține că aceste condiții sunt inaplicabile cu privire la starea de alertă, respectiv cu privire la restul anului 2020.

4. Necorelarea dispozițiilor introduse prin Legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2020 cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2020 privind reglementarea unor măsuri, începând cu data de 15 mai 2020, în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, pentru prelungirea unor termene, pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, a Legii educației naționale nr. 1/2011, precum și a altor acte normative, potrivit cărora „*Certificatul pentru situații de urgență emis de către Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri constată în baza declarației pe propria răspundere că operatorul economic a înregistrat diminuarea veniturilor sau*

*a încasărilor de minim 25% în luna martie, aprilie sau mai 2020 prin raportare la media lunilor ianuarie și februarie 2020 sau întreruperea parțială sau totală a activității ca efect al deciziilor emise de autoritățile publice competente pe perioada stării de urgență decretată”, are ca efect imposibilitatea aplicării acestor prevederi pentru durata stării de alertă, respectiv pentru restul anului, și, implicit, încălcarea principiului legalității, consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa privind calitatea și previzibilitatea legii. În acest sens, Guvernul invocă jurisprudența instanței de contencios constituțional, care a statuat că „existența unor soluții legislative contradictorii și anularea unor dispoziții de lege prin intermediul altor prevederi cuprinse în același act normativ conduce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice, ca urmare a lipsei de claritate și previzibilitate a normei” (Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012), precum și cea potrivit căreia ordonanțele Guvernului aprobate de Parlament prin lege încetează să mai fie acte normative de sine stătătoare și devin, ca efect al aprobării de către autoritatea legiuitoare, acte normative cu caracter de lege, astfel că, în cadrul controlului de constituționalitate *a priori* sau *a posteriori* a legii de aprobare, Curtea este competentă să analizeze inclusiv aspectele de constituționalitate ale ordonanței Guvernului astfel aprobate (de exemplu, Decizia nr. 249 din 19 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 31 mai 2018, Decizia nr. 214 din 9 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 3 iunie 2019).*

5. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Avocatului Poporului, pentru a comunica punctele lor de vedere.

6. **Președinții celor două Camere și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la obiecția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, raportul judecătorului-raportor, dispozițiile Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, precum și prevederile Constituției, reține următoarele:

7. Actul de sesizare are ca obiect al criticilor de neconstituționalitate dispozițiile Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul

fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale. Articolul unic al legii are următorul conținut: „*Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69 din 14 mai 2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 14 mai 2020, cu următoarea modificare:*

Partea introductivă a alineatului (1) al articolului V se modifică și va avea următorul cuprins:

«(1) Pentru durata stării de urgență, a stării de alertă și pentru durata ulterioară încetării stării de alertă până la sfârșitul anului fiscal 2020, în cazul contribuabililor plătitori de impozit pe clădiri/taxă pe clădiri potrivit art. 462 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, consiliile locale, respectiv Consiliul General al Municipiului București pot adopta hotărâri până la data de 14 august 2020 privind:»”.

8. Autorul sesizării susține că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5), în componenta sa privind calitatea și previzibilitatea legii.

9. În vederea soluționării prezentei obiecții de neconstituționalitate, Curtea va proceda la verificarea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a acesteia, prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sub aspectul titularului dreptului de sesizare, al termenului în care acesta este îndrituit să sesizeze instanța constituțională, precum și al obiectului controlului de constituționalitate. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că primele două condiții se referă la regularitatea sesizării instanței constituționale, din perspectiva legalei sale sesizări, iar cea de-a treia vizează stabilirea sferei sale de competență, astfel încât urmează a fi cercetate în ordinea menționată, constatarea neîndeplinirii uneia având efecte dirimante și făcând inutilă analiza celorlalte condiții (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 67 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din data de 13 martie 2018, paragraful 70, sau Decizia nr. 385 din 5 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 488 din 13 iunie 2018, paragraful 32).

10. Referitor la titularul dreptului de sesizare, prezenta obiecție de neconstituționalitate a fost formulată de Guvernul României, care, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și al art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, are dreptul de a sesiza Curtea Constituțională pentru exercitarea controlului de constituționalitate *a priori*, fiind, așadar, îndeplinită această primă condiție de admisibilitate. Cu privire la termenul în care poate fi sesizată instanța de control constituțional și la obiectul controlului de constituționalitate, Curtea constată că Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale a fost adoptată, în procedură de urgență, de Camera Deputaților, Cameră decizională, în data de 24 iunie 2020, a fost depusă, în aceeași zi, la secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare cu privire la neconstituționalitatea legii, și apoi trimisă spre promulgare, în data de 26 iunie 2020. Prezenta sesizare a fost înregistrată la Curtea Constituțională în data de 13 iulie 2020. Într-o atare situație, luând act de faptul că sesizarea de neconstituționalitate a fost formulată în termenul de 20 de zile, prevăzut de art. 77 alin. (1) teza a doua din

Constituție, și că legea nu a fost promulgată de Președintele României, Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate este admisibilă sub aspectul respectării celor două condiții.

11. Așadar, nefiind incident un fine de neprimire a sesizării astfel formulate, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 1, 10, 15, 16 și 18 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor legale criticate.

12. Examinând criticile de neconstituționalitate intrinsecă formulate prin raportare la dispozițiile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), în componenta sa privind calitatea și previzibilitatea legii, Curtea observă că modificarea operată prin actul normativ supus controlului constă în extinderea posibilității consiliilor locale, respectiv a Consiliului General al Municipiului București de a adopta hotărâri prin care să acorde facilități contribuabililor plătitori de impozit pe clădiri/taxă pe clădiri potrivit art. 462 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal pe întreaga perioadă a anului fiscal 2020. Astfel, în vreme ce dispozițiile art. V alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020, act normativ în vigoare, au prevăzut această posibilitate doar pentru durata stării de urgență, legiuitorul primar, prin intermediul legii de aprobare a actului delegat, extinde posibilitatea acordării de facilități fiscale de la plata impozitului pe clădiri, respectiv a taxei pe clădiri, și pentru durata stării de alertă și pentru durata ulterioară încetării stării de alertă, până la sfârșitul anului fiscal 2020.

13. **Facilitățile acordate** (*reducerea impozitului anual pe clădiri cu o cotă de până la 50%*, pentru clădirile nerezidențiale, aflate în proprietatea persoanelor fizice sau juridice, folosite pentru activitatea economică proprie a acestora sau date în folosință printr-un contract de închiriere, comodat sau prin alt tip de contract pentru desfășurarea unor activități economice către alte persoane fizice sau juridice, respectiv *scutirea de la plata taxei lunare pe clădiri* datorate de către concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosință a unei clădiri proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale) se realizează cu respectarea unor **condiții strict delimitate de legiuitorul delegat** în cuprinsul lit. a) și b) ale alin. (1) al art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020, și anume dacă în perioada pentru care s-a instituit starea de urgență, ca urmare a efectelor epidemiei cu virusul SARS-CoV-2, (i) proprietarii sau utilizatorii clădirilor au fost obligați, potrivit legii, să își întrerupă total activitatea economică sau dețin certificatul pentru situații de urgență emis de Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri prin care se certifică întreruperea parțială a activității economice, respectiv (ii) utilizatorii clădirilor au fost obligați, potrivit legii, să își întrerupă total activitatea economică. Astfel, *în prima ipoteză*, pentru a beneficia de reducerea impozitului anual pe clădiri, proprietarii sau utilizatorii clădirilor trebuie să facă dovada fie a întreruperii totale a activității economice, fie a întreruperii parțiale a activității economice. Acest din urmă fapt se atestă, potrivit art. 63 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2020, prin certificatul pentru situații de urgență emis de Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, în baza declarației pe propria răspundere a operatorului economic, conform căreia acesta a înregistrat „diminuarea veniturilor sau a încasărilor cu minim 25% în luna martie, aprilie sau mai 2020 prin raportare la media lunilor ianuarie și februarie 2020 sau întreruperea parțială

sau totală a activității ca efect al deciziilor emise de autoritățile publice competente pe perioada stării de urgență decretate”. În cea de-a doua ipoteză, pentru a beneficia de scutirea de la plata taxei lunare pe clădiri, utilizatorii clădirilor trebuie să facă dovada faptului că au fost obligați, potrivit legii, să își întrerupă total activitatea economică. Ceea ce trebuie remarcat este faptul că, **în ambele ipoteze de incidență a facilităților fiscale, condițiile acordării acestora trebuie îndeplinite în perioada pentru care s-a instituit starea de urgență, ca urmare a efectelor epidemiei cu virusul SARS-CoV-2.**

14. Modificând conținutul alin. (1) al art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020, prin extinderea posibilității consiliilor locale, respectiv a Consiliului General al Municipiului București de a adopta hotărâri prin care să acorde facilități contribuabililor plătitori de impozit pe clădiri/taxă pe clădiri pe întreaga perioadă a anului fiscal 2020, *legiuitorul primar, prin legea de aprobare a actului delegat, nu a modificat și condițiile de acordare a facilităților, respectiv perioada de timp în care acestea trebuie îndeplinite.* Cu alte cuvinte, Parlamentul extinde perioada de acordare a facilităților fiscale fără a solicita contribuabililor potențial beneficiari să facă dovada afectării activității lor economice (întrerupere totală sau parțială) și pentru durata stării de alertă și pentru durata ulterioară încetării stării de alertă până la sfârșitul anului fiscal 2020. Îndeplinirea acestor condiții în perioada pentru care s-a instituit starea de urgență, ca urmare a efectelor epidemiei cu virusul SARS-CoV-2, este suficientă, din perspectiva legiuitorului primar, pentru a justifica acordarea facilităților fiscale și după epuizarea perioadei stării de urgență, până la sfârșitul anului fiscal 2020. Prin reglementarea adoptată, **legiuitorul a prezumat că efectele negative produse de întreruperea totală sau parțială a activității economice în perioada pentru care s-a instituit starea de urgență continuă să se producă și ulterior**, astfel că este necesară intervenția statului prin crearea cadrului normativ care să permită autorităților locale adoptarea măsurilor corespunzătoare pe parcursul întregului an fiscal. Opțiunea legiuitorului primar pentru o atare soluție legislativă *nu determină*

nicio necorelare între diferitele dispoziții ale actului normativ supus controlului sau între acesta și alt act normativ (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2020), cu consecințe negative asupra calității normei criticate, ci, dimpotrivă, **reglementarea rezultată este clară și lipsită de echivoc, încadrându-se în marja proprie de apreciere în materia politicilor fiscale ale statului**, în acord cu dispozițiile art. 139 alin. (1) și (2) din Constituție referitoare la impozite, taxe și alte contribuții.

15. Având în vedere aceste considerente, Curtea apreciază că sunt **neîntemeiate criticele** formulate de autorul sesizării, potrivit cărora este încălcat principiul securității raporturilor juridice, ca urmare a lipsei de claritate și previzibilitate a normei.

16. În schimb, nu poate fi ignorat faptul că norma criticată stabilește data de 14 august 2020 ca termen-limită de adoptare a hotărârilor consiliilor locale, respectiv a Consiliului General al Municipiului București prin care se acordă facilitățile fiscale menționate. Or, în condițiile în care prezentul control de constituționalitate se realizează în data de 24 septembrie 2020, cu consecința publicării în Monitorul Oficial al României a deciziei Curții Constituționale prin care s-ar constata netemeinicia criticilor de neconstituționalitate formulate și, implicit, a legii supuse controlului la o dată ulterioară acesteia, este evident că **termenul de 14 august 2020 este depășit, legea astfel intrată în vigoare neproducând niciun efect juridic.** Având în vedere că scopul adoptării unui act juridic este acela de a naște, modifica sau stinge raporturi juridice, deci de a produce efecte juridice, rezultă că **publicarea unui act normativ care ab initio nu are abilitatea de a produce aceste efecte lipsește de substanță însuși scopul legiferării.** Prin urmare, sintagma „*până la data de 14 august 2020*”, care limitează posibilitatea adoptării hotărârilor autorităților locale în cadrul unui termen epuizat înainte de intrarea în vigoare a legii, lipsește de efecte juridice întregul act normativ, cu consecința încălcării prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție care consacră principiul legalității.

17. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecția de neconstituționalitate formulată de Guvernul României și constată că sintagma „*până la data de 14 august 2020*” cuprinsă în alin. (1) al art. V din Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale este neconstituțională.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 septembrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 724

din 7 octombrie 2020

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind transferul, cu titlu gratuit, al pachetului integral de acțiuni deținut de stat la Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia” — S.A. din proprietatea privată a statului și din administrarea Ministerului Transporturilor în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Județean Timiș și, respectiv, în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Timișoara

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a Legii privind transferul, cu titlu gratuit, al pachetului integral de acțiuni deținut de stat la Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia” — S.A. din proprietatea privată a statului și din administrarea Ministerului Transporturilor în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Județean Timiș și, respectiv, în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Timișoara, obiecție formulată de Guvernul României.

2. Sesizarea a fost formulată în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și al art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, și a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 5.314 din 11 septembrie 2020, fiind trimisă inițial prin poșta electronică. Ulterior, a fost depusă la Registratura jurisdicțională a Curții Constituționale, fiind înregistrată cu nr. 5.314 din 15 septembrie 2020. Sesizarea constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.457A/2020.

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate autorul sesizării învederează faptul că, sub aspectul intenției de reglementare, legea criticată vizează transferul, cu titlu gratuit, al pachetului de acțiuni deținut de stat la Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia” — S.A. din proprietatea privată a statului și din administrarea Ministerului Transporturilor în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Județean Timiș și, respectiv, în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Timișoara. Acesta susține că, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, infrastructura de transport aerian, care constituie obiectul legii supuse controlului de constituționalitate, face parte din sistemul național de transport care are caracter strategic, infrastructurile de transport fiind de interes național și european. De asemenea, raportat la operațiunea de transmitere a acțiunilor din proprietatea privată a statului și din administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Județean Timiș și, respectiv în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Timișoara, precizează faptul că aceasta se supune și regulilor specifice aplicabile operatorilor economici deveniți societăți naționale în temeiul art. 2 alin. (2) din Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/1997 privind reorganizarea regiilor autonome.

4. Se susține că din analiza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale și ale Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, rezultă că realizarea transferului acțiunilor și, implicit, diminuarea participației statului la capitalul social al acestor operatori economici către alte persoane fizice sau juridice se pot face numai în anumite condiții. Astfel, învederează faptul că transferul acțiunilor se poate face numai cu titlu oneros și nu se poate realiza către unitățile administrativ-teritoriale, acestea având interdicție de a participa direct sau indirect la procesul de privatizare, și trebuie să fie însoțit de acordul organelor de conducere și administrare a societății.

5. Întrucât Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia” — S.A. este obiectiv de interes strategic pentru efectuarea transporturilor care privesc siguranța națională, iar dezvoltarea acestuia trebuie să se realizeze ținând cont de nevoile de apărare a țării, autorul sesizării susține că este necesar ca acest transfer să aibă și acordul Consiliului Suprem de Apărare al Țării. De asemenea, consideră că trebuie justificat foarte clar și detaliat de ce acest obiectiv nu mai este de interes strategic, național și european și a devenit de interes local.

6. Autorul sesizării precizează că la art. 3 din legea criticată se specifică faptul că transferul de acțiuni se face prin „hotărâre de Guvern în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi”, iar în acest context susține că hotărârea de realizare a transferului pachetului de acțiuni deținut de statul român la Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia” — S.A. trebuie să îndeplinească toate condițiile stabilite la nivelul legislației primare din momentul adoptării sale. Conform calificării prevăzute de art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/1997 privind reorganizarea regiilor autonome, operatorii economici — aeroporturi — rămași în proprietatea statului desfășoară o activitate de interes public național, motiv pentru care li s-au atribuit denumirea și calitatea legală de companii naționale, respectiv societăți naționale, cum este și cazul societății naționale vizate prin legea criticată, urmând ca acești operatori economici să fie supuși procesului de privatizare. Prin urmare, Guvernul arată că reglementarea preconizată constituie o derogare implicită, atât față de prevederile legale mai sus citate, cât și față de dispozițiile legale în materie de privatizare, respectiv față de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 și Legea nr. 137/2002, care dispun care sunt metodele (exclusiv cu titlu oneros) și procedurile necesare pentru diminuarea participației statului în economie, precum și interdicția pentru unitățile administrativ-teritoriale de a participa direct sau indirect la procesele de privatizare.

7. În ceea ce privește realizarea operațiunii preconizate prin reglementare la nivel de lege, se precizează că, deși, de principiu, nimic nu se poate opune plenitudinii de competență a Parlamentului în activitatea de legiferare, instituirea prin lege a unor măsuri de transfer al acțiunilor din proprietatea statului în

proprietatea privată locală poate să întrunească elementele pe care Curtea Constituțională le are în vedere în jurisprudența sa constantă cu privire la necesitatea ca legea să constituie un act de reglementare generală, ceea ce nu include operațiunile punctuale, precum cea preconizată. În acest sens, arată că reglementarea prin lege a unor operațiuni punctuale a fost calificată de către instanța de contencios constituțional ca realizare a unor acte individuale sub titulatura de lege, ceea ce nu corespunde finalității constituționale a reglementării prin lege, cu consecința încălcării dispozițiilor art. 1 alin. (4) din Constituție.

8. În ceea ce privește sintagmele „și în administrarea Consiliului Județean Timiș” și „în administrarea Consiliului Local al Municipiului Timișoara” de la finalul art. 1 alin. (1) din legea criticată și din titlul acesteia, apreciază că se impune ca acestea să fie eliminate, întrucât în cadrul Deciziei Curții Constituționale nr. 1 din 10 ianuarie 2014, paragraful 190, s-a stabilit, cu caracter de principiu, că prin acte ale autorităților publice centrale nu ar trebui desemnat titularul dreptului de administrare asupra unui bun care este trecut în proprietatea unei unități administrativ-teritoriale. Deși este incontestabilă capacitatea consiliului județean de a decide cu privire la problemele de interes județean, având în vedere dispozițiile art. 170 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, ar rezulta că acesta are o capacitate juridică limitată, prin raportare la faptul că activitățile care fac obiectul infrastructurii aeroportuare, precum și cele derulate de către Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia” — S.A. au fost declarate de lege ca fiind de interes public național. Or, dat fiind caracterul de interes național, exercitarea de către Consiliul Județean Timiș a tuturor drepturilor și executarea tuturor obligațiilor care decurg din calitatea de acționar unic la societatea națională vizată ar presupune implicarea reprezentanților consiliului a căror competență este limitată la soluționarea unor probleme de interes județean, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019, în soluționarea unor probleme care decurg din „activitatea de interes public național”, care este specifică societății naționale.

9. Autorul sesizării precizează că autoritățile deliberative ale administrației publice locale și județene nu au personalitate juridică și, prin urmare, nu pot avea patrimoniu propriu, astfel că nu pot exercita drepturi și obligații proprii în cadrul raporturilor juridice de tipul celor vizate prin prezenta lege, iar în acest sens s-a pronunțat și instanța de contencios constituțional prin Decizia nr. 574 din 16 octombrie 2014. De asemenea, consideră că este necesar să fie avute în vedere și dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile care stabilesc, în esență, că infrastructura de transport, inclusiv cea de transport aerian, face parte din sistemul național de transport care are caracter strategic, unul dintre principalele obiective ale sistemului național de transport fiind „asigurarea efectuării transporturilor care privesc siguranța națională”, dezvoltarea sistemului trebuind să se realizeze ținând seama de „nevoile de apărare a țării”. Totodată, precizează că în cadrul ordonanței menționate, infrastructurile de transport sunt de interes național și de interes european (art. 9), ceea ce nu corespunde obiectivului constituțional al consiliului județean de a realiza autonomia locală, conform art. 121 alin. (1) din Constituție.

10. Apreciază, de asemenea, că operațiunea realizată prin legea supusă controlului de constituționalitate este susceptibilă a genera eventuale pierderi în sarcina statului, ca urmare a realizării transferului dreptului de proprietate, având în vedere că, potrivit dispozițiilor art. 67 alin. (6) din Legea nr. 31/1990, „Dividendele care se cuvin după data transmiterii acțiunilor aparțin cesionarului, în afară de cazul în care părțile au convenit altfel”. Or, textul legii criticate nu face nicio mențiune referitoare la dividendele aferente pachetului integral, ținând cont că

dividendele Societății Naționale „Aeroportul Internațional Timișoara—Traian Vuia” — S.A. constituie, în actualul stadiu de reglementare, venituri ale bugetului. Prin urmare, autorul sesizării apreciază că era necesară elaborarea fișei financiare, în condițiile art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 7 din Legea nr. 69/2010, dat fiind că, potrivit art. 138 alin. (5) din Constituția României, republicată, „*nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*”.

11. În fine, în susținerea criticilor sale, autorul sesizării invocă și Decizia nr. 574 din 16 octombrie 2014, prin care, din perspectiva unei situații similare celei din prezenta cauză, Curtea Constituțională a constatat că Legea nr. 216/2008 privind transmiterea cu titlu gratuit a unui pachet de 1.369.125 de acțiuni deținute de stat la Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța, reprezentând 20% din capitalul social, către Consiliul Local al Municipiului Constanța este neconstituțională, în ansamblul său.

12. Având în vedere argumentele mai sus prezentate, Guvernul României solicită admiterea sesizării formulate cu privire la neconstituționalitatea Legii privind transferul, cu titlu gratuit, al pachetului integral de acțiuni deținut de stat la Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara—Traian Vuia” — S.A. din proprietatea privată a statului și din administrarea Ministerului Transporturilor în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Județean Timiș și, respectiv, în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Timișoara (PL-x nr. 478/2020).

13. În conformitate cu prevederile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate.

14. Prin Adresa nr. 5.617 din 24 septembrie 2020, **Președintele Camerei Deputaților** a transmis punctul său de vedere asupra sesizării formulate de Guvernul României, în care apreciază că susținerile autorului sesizării de neconstituționalitate sunt neîntemeiate.

15. Arată, în primul rând, că nu pot fi reținute criticile formulate din perspectiva faptului că expunerea de motive a legii criticate a fost elaborată cu nerespectarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, aspect ce ar fi de natură să conducă la încălcarea prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituția României, context în care redă, în integralitate, conținutul expunerii de motive. În ceea ce privește criticile formulate prin raportare la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituția României, președintele Camerei Deputaților apreciază că acestea sunt neîntemeiate, întrucât prin actul normativ adoptat de legiuitor nu a fost încălcat niciunul dintre principiile consacrate de Legea fundamentală, context în care face trimitere la dispozițiile constituționale ale art. 61 alin. (1), potrivit cărora „*Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării*”, precum și la cele ale art. 102 alin. (1), care prevăd că „*Guvernul, potrivit programului său de guvernare acceptat de Parlament, asigură realizarea politicii interne și externe a țării și exercită conducerea generală a administrației publice*”.

16. În susținerea argumentelor de respingere a sesizării, Președintele Camerei Deputaților menționează faptul că pe parcursul derulării procesului legislativ de adoptare a legii criticate în speță, atât Consiliul Economic și Social, cât și Consiliul Legislativ au avizat favorabil inițiativa legislativă, iar membrii Comisiei pentru politică economică, reformă și privatizare au hotărât, cu majoritate de voturi, să supună plenului Camerei Deputaților, spre dezbateră și adoptare, proiectul de

Lege privind transferul, cu titlu gratuit, al pachetului integral de acțiuni deținut de stat la Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia” — S.A. din proprietatea privată a statului și din administrarea Ministerului Transporturilor în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Județean Timiș și, respectiv, în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Timișoara.

17. Totodată, acesta supune atenției faptul că, în situația în care sesizarea de neconstituționalitate formulată de Guvernul României ar fi admisă, s-ar crea o discriminare cu privire la modul de verificare a constituționalității legilor ce au un obiect similar de reglementare, având în vedere faptul că etapele legislative obligatorii pe care actul normativ criticat le-a parcurs au fost urmate și de alte acte normative care nu au fost însă supuse verificării de constituționalitate (în acest sens, face referire la proiectul de Lege privind transmiterea unor terenuri din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Transportului și concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., în domeniul public al orașului Huedin, comunei Sâncraiu și comunei Călățele, act normativ ce a respectat aceeași procedură legislativă, fiind promulgat de Președintele României prin Decretul nr. 362 din 18 aprilie 2019, devenind, astfel, Legea nr. 64/2019).

18. Pentru considerentele mai sus prezentate, președintele Camerei Deputaților apreciază că susținerile autorului sesizării de neconstituționalitate sunt neîntemeiate și solicită respingerea acesteia.

19. **Președintele Senatului și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al Președintelui Camerei Deputaților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl constituie Legea privind transferul, cu titlu gratuit, al pachetului integral de acțiuni deținut de stat la Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia” — S.A. din proprietatea privată a statului și din administrarea Ministerului Transporturilor în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Județean Timiș și, respectiv, în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Timișoara, care are următorul cuprins normativ:

„Art. 1. — (1) *Se aprobă transferul, cu titlu gratuit, al pachetului de 80% din acțiuni deținut de stat la Societatea Națională «Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia» — S.A. din proprietatea privată a statului și din administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Județean Timiș într-un pachet de 55% din acțiuni și, respectiv, în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Timișoara, într-un pachet de 25% din acțiuni.*

(2) *Consiliul Județean Timiș și Consiliul Local al Municipiului Timișoara exercită toate drepturile și își asumă toate obligațiile ce decurg din calitatea de acționar la Societatea Națională «Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia» — S.A., în condițiile legii.*

Art. 2. — *Predarea și preluarea pachetului de acțiuni transferat potrivit art. 1 alin. (1) se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.*

Art. 3. — *Prin derogare de la prevederile art. 358 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, transferul*

pachetului de 80% din acțiuni deținut de stat la Societatea Națională «Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia» — S.A. se face cu titlu gratuit, prin hotărâre a Guvernului, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

21. Autorul sesizării susține că expunerea de motive a legii supuse controlului de constituționalitate a fost elaborată cu nerespectarea prevederilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, și, implicit, cu încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, precum și faptul că legea trebuie să constituie un act de reglementare generală, ceea ce exclude operațiunile punctuale, precum cea realizată în prezenta cauză, cu consecința încălcării art. 1 alin. (4) din Constituție, referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat.

22. În vederea soluționării prezentei sesizări de neconstituționalitate, Curtea va proceda, în prealabil, la verificarea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, sub aspectul titularului sesizării, al termenului de sesizare și al obiectului acesteia.

23. Astfel, Curtea constată că sesizarea îndeplinește condițiile de admisibilitate sub aspectul titularului dreptului de sesizare, obiecția fiind formulată de către Guvernul României, care are dreptul de a sesiza Curtea Constituțională pentru exercitarea controlului de constituționalitate *a priori*, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și al art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Și sub aspectul termenului de sesizare se constată că obiecția de neconstituționalitate este admisibilă, nefiind tardiv introdusă. În acest sens, Curtea reține că, în calitate de Cameră decizională, Camera Deputaților a adoptat legea în data de 25 august 2020, dată la care a fost înaintată secretarului general în vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale, fiind trimisă spre promulgare Președintelui României în data de 31 august 2020. În calitate de subiect de sezină, Guvernul României a sesizat Curtea Constituțională în data de 11 septembrie 2020, sesizarea fiind trimisă inițial prin poșta electronică, iar ulterior, a fost depusă la Registratura jurisdicțională a Curții Constituționale, în data de 15 septembrie 2020. Așadar, obiecția a fost formulată în interiorul termenului de 20 de zile, prevăzut de art. 77 alin. (1) teza a doua din Constituție, fiind deci admisibilă. Sub aspectul obiectului sesizării, aceasta vizează Legea privind transferul, cu titlu gratuit, al pachetului integral de acțiuni deținut de stat la Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia” — S.A. din proprietatea privată a statului și din administrarea Ministerului Transporturilor în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Județean Timiș și, respectiv, în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Timișoara (PL-x nr. 478/2020), lege adoptată de Camera Deputaților — în calitate de Cameră decizională la data de 25 august 2020 și nepromulgată.

24. Prin urmare, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

25. Cu privire la derularea procesului legislativ de adoptare a legii care face obiectul controlului de constituționalitate, Curtea reține că propunerea legislativă referitoare la Legea privind transferul, cu titlu gratuit, al pachetului integral de acțiuni deținut de stat la Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia” — S.A. din proprietatea privată a statului și din administrarea Ministerului Transporturilor în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Județean Timiș și, respectiv, în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Timișoara a fost inițiată de 3 deputați și 2 senatori și a fost adoptată în Senat, ca primă Cameră sesizată, în data de 27 iulie 2020, cu 128 de voturi pentru, niciun vot contra și nicio abținere.

26. La aceeași dată, propunerea legislativă a fost transmisă pentru dezbatere Camerei Deputaților, în calitate de Cameră decizională, iar în data de 25 august 2020, cu 231 de voturi pentru, 78 contra și 4 abțineri, aceasta a adoptat legea cu titlu *Lege privind transferul, cu titlu gratuit, al pachetului integral de acțiuni deținut de stat la Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia” — S.A. din proprietatea privată a statului și din administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Județean Timiș și, respectiv, în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Timișoara.*

27. În data de 25 august 2020, legea adoptată a fost înaintată secretarului general al Camerei Deputaților și al Senatului în vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale, fiind trimisă spre promulgare Președintelui României în data de 31 august 2020.

28. Cu titlu preliminar, Curtea reține că Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia” — S.A. a fost înființată prin Hotărârea Guvernului nr. 521 din 24 august 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 7 septembrie 1998, act administrativ modificat ulterior prin Hotărârea Guvernului nr. 133 din 6 februarie 2003 și, respectiv, prin Hotărârea Guvernului nr. 1.096 din 18 septembrie 2008 pentru modificarea unor acte normative privind înființarea aeroporturilor de interes național, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 din 15 octombrie 2008. Potrivit art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 521/1998, cu modificările ulterioare, „*Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia este societate comercială pe acțiuni, cu capital majoritar de stat, care se organizează și funcționează pe bază de gestiune economică. Sursele de finanțare se asigură din venituri proprii, sume alocate de la bugetul de stat, credite bancare, credite externe contractate sau garantate de stat, acordate cu respectarea regulamentelor comunitare privind concurența; fonduri externe nerambursabile, acordate în condițiile legii, precum și forme legale de participare a capitalului privat și alte surse legal constituite.*” De asemenea, potrivit art. 13 intitulat „Transferul dreptului de proprietate asupra acțiunilor” din anexa „Statutul Societății Naționale «Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia» — S.A.” la aceeași hotărâre a Guvernului, dreptul de proprietate asupra acțiunilor se transferă conform reglementărilor pieței de capital, respectiv reglementărilor Bursei de Valori București — Piața reglementată la vedere. Ministerul Transporturilor transferă dreptul de proprietate asupra acțiunilor pe care le deține, conform reglementărilor pieței de capital, respectiv reglementărilor Bursei de Valori București — Piața reglementată la vedere și/sau prevederilor legale în domeniul privatizării societăților comerciale cu capital de stat. Orice transfer al dreptului de proprietate asupra acțiunilor, indiferent de natura juridică a acestuia, se înscrie în registrul acționarilor societății, ținut de Societatea Comercială „Depozitarul Central” — S.A.

29. Raportat la speța de față, cu privire la intenția de reglementare a legiuitorului, Curtea subliniază faptul că legea care constituie obiectul sesizării de neconstituționalitate vizează transferul, cu titlu gratuit, al pachetului de acțiuni deținut de stat la Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia” — S.A. din proprietatea privată a statului și din administrarea Ministerului Transporturilor în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Județean Timiș și, respectiv, în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Timișoara. În cuprinsul expunerii de motive a legii criticate, inițiatorii acesteia menționează faptul că Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia — S.A.” are în prezent ca acționari statul român, reprezentat de Ministerul Transporturilor, care deține 80% din acțiuni, și Fondul

Proprietatea care deține 20% din acțiuni, fiind o situație aparte în rândul aeroporturilor regionale din România care, în marea lor majoritate, au ca unic acționar Consiliul județean ce administrează județul în care funcționează aeroportul (cu excepția Companiei Naționale Aeroporturi București și, parțial, a aeroportului din județul Constanța). Se învederează faptul că aeroportul reprezintă un factor important în ceea ce privește dezvoltarea economică și socială a regiunii de vest a României, iar, la rândul său, aeroportul beneficiază de dezvoltarea economică și socială a județului și în general a regiunii pe care o deservește. Inițiatorii au susținut că până la începutul crizei generate de pandemia cu COVID-19, traficul aerian a fost într-o continuă ascensiune, s-au introdus noi destinații, iar traficul de mărfuri prezintă în continuare valori semnificative, context în care se creează premisele necesare implicării autorităților locale atât din punct de vedere administrativ, cât și din punctul de vedere al investițiilor în infrastructura aeroportuară și a celei conexe. Se arată că, deși societatea trece printr-o situație economică dificilă din cauza efectelor pandemiei, Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia poate reprezenta după finalizarea crizei economice o sursă importantă de venituri pentru județ, iar autoritățile administrative locale, la rândul lor, trebuie să se implice financiar atât pentru dezvoltarea și modernizarea aeroportului, cât și pentru extinderea numărului de curse aeriene comerciale de pasageri și mărfuri, astfel încât această sinergie de interese comune să se răsfrângă pozitiv asupra cetățenilor din regiunea de vest. Având în vedere cele menționate, inițiatorii au propus transferul pachetului de 80% din acțiunile Societății Naționale „Aeroportul Internațional Timișoara — S.A.”, pachet deținut în prezent de către statul român, către Consiliul Județean Timiș și, respectiv, către Consiliul Local al Municipiului Timișoara.

30. Curtea observă că o primă critică de neconstituționalitate extrinsecă este formulată de autorul sesizării din perspectiva faptului că expunerea de motive a legii supuse controlului de constituționalitate a fost elaborată cu nerespectarea prevederilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, în sensul că instrumentul de prezentare și motivare trebuia să cuprindă motivul emiterii actului normativ, respectiv cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare; impactul socioeconomic, inclusiv evaluarea costurilor și beneficiilor; impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri; precum și măsurile de implementare — modificările instituționale și funcționale la nivelul administrației publice centrale și locale.

31. Având în vedere criticile formulate din această perspectivă, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate, întrucât, în jurisprudența sa recentă, exemplu fiind Decizia nr. 238 din 3 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 666 din 28 iulie 2020, paragrafele 36—40, a reținut că, de principiu, nu are competența de a controla modul de redactare a expunerilor de motive ale diverselor legi adoptate, întrucât expunerea de motive și cu atât mai puțin modul său de redactare nu au consacrat constituțională. Astfel, prin prisma art. 1 alin. (5) din Constituție, expunerea de motive este un document de motivare necesar în cadrul procedurii de adoptare a legilor, însă, odată adoptată legea, rolul său se reduce la facilitarea înțelegerii acesteia. Prin urmare, expunerea de motive a legii nu este decât un instrument al uneia dintre metodele de interpretare consacrate — metoda de interpretare teleologică, ceea ce presupune stabilirea sensului unei dispoziții legale ținându-se seama de finalitatea urmărită de legiuitor la adoptarea actului normativ din care face parte acea dispoziție. Astfel, expunerea de motive este doar un instrument dintre multe altele ale unei metode interpretative, iar împrejurarea că

aceasta nu este suficient de precisă sau că nu lămurește toate aspectele de conținut ale normei nu duce la concluzia că însăși norma respectivă este neconstituțională pentru acest motiv, ea având doar o funcție de suport în interpretarea normei adoptate. Totodată, Curtea a subliniat că nu de puține ori expunerea de motive, din cauza modificărilor aduse proiectului/propunerii legislative în Parlament, nu mai reflectă prin conținutul său ceea ce prevede legea adoptată. Caracterul neclar/imprecis/imprevizibil al textului nu este o consecință directă a caracterului incomplet al expunerii de motive, constatare valabilă și viceversa. Așadar, exigențele de calitate a legii și cele privind modul de redactare a expunerii de motive sunt două chestiuni diferite între care nu se poate stabili o relație cauzală. În schimb, între acestea există o relație funcțională, în sensul că expunerea de motive poate ajuta la o mai bună înțelegere a dispozițiilor normative, mai ales a celor tehnice, care, prin natura lor, au un limbaj mai greu accesibil. Așa fiind, Curtea a subliniat că nu este de competența sa să analizeze consistența acestei relații funcționale prin prisma modului de redactare a expunerii de motive și a reținut, totodată, că un viciu de neconstituționalitate extrinsec al legii nu poate rezulta din chiar modul în care inițiatorul ei și-a motivat proiectul/propunerea legislativă, în condițiile în care rezultatul activității de legiferare este legea adoptată de Parlament.

32. În cauza de față, Curtea constată că autorul sesizării de neconstituționalitate solicită efectuarea unui control de constituționalitate a legii din perspectiva faptului că expunerea de motive a acesteia este incompletă, prin raportare la prevederile art. 31 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, or, astfel cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența menționată, instanța de contencios constituțional nu are competența să cenzureze modul de redactare a expunerii de motive concepute de deputați, senatori sau Guvern, după caz.

33. O altă critică de neconstituționalitate extrinsecă are în vedere însă caracterul individual al reglementării și competența de legiferare a Parlamentului, context în care autorul sesizării învederează faptul că prin legea supusă controlului de constituționalitate se realizează transferul, cu titlu gratuit, al pachetului integral de acțiuni deținut de stat la Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia” — S.A. din proprietatea privată a statului și din administrarea Ministerului Transporturilor în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Județean Timiș și, respectiv, în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Timișoara, ceea ce contravine jurisprudenței constante a Curții Constituționale cu privire la necesitatea ca legea să constituie un act de reglementare cu caracter general.

34. Din perspectiva criticii astfel formulate, Curtea constată că aceasta este întemeiată pentru argumentele ce urmează.

35. Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a reținut că legea, ca act juridic al Parlamentului, reglementează relații sociale generale, fiind, prin esența și finalitatea ei constituțională, un act cu aplicabilitate generală. Prin definiție, legea, ca act juridic de putere, are caracter unilateral, dând expresie exclusiv voinței legiuitorului, ale cărei conținut și formă sunt determinate de nevoia de reglementare a unui anumit domeniu de relații sociale și de specificul acestuia. Or, în măsura în care domeniul de incidență a reglementării este determinat concret, dată fiind rațiunea *intuitu personae* a reglementării, aceasta are caracter individual, ea fiind concepută nu pentru a fi aplicată unui număr nedeterminat de cazuri concrete, în funcție de încadrarea lor în ipoteza normei, ci, *de plano*, într-un singur caz, prestabilit fără echivoc (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 494 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 21 decembrie 2013, sau Decizia nr. 574 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 8 decembrie

2014, Decizia nr. 777 din 28 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1011 din 20 decembrie 2017, sau Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 20 iunie 2019).

36. Raportat la speță, Curtea reține faptul că sesizarea de neconstituționalitate se referă la un act normativ prin care se realizează transferul, cu titlu gratuit, al pachetului de acțiuni ce alcătuiesc capitalul social al unei societăți naționale, la care statul este acționar majoritar (80%), în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Județean Timiș și, respectiv, în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Timișoara. În acest context, Curtea apreciază ca fiind relevante considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 574 din 16 octombrie 2014, precizată, prin care instanța de contencios constituțional, analizând o situație similară celei din prezenta cauză, a reținut că „*de lege lata, nu este posibil un transfer cu titlu gratuit al acțiunilor deținute de stat la companii naționale, acesta realizându-se doar în cadrul unui proces de privatizare, prin vânzare.*”

37. De asemenea, astfel cum s-a reținut la paragraful 19 al acestei decizii, „drepturile fundamentale consacrate prin Constituție nu au o existență abstractă, ele exercitându-se în corelare și coroborare cu celelalte prevederi constituționale. Această interdependență funcțională determină atât cadrul în care aceste drepturi se exercită, cât și conținutul material concret al acestora. Prin urmare, drepturile fundamentale, cum este, în speță, dreptul de proprietate privată al statului, sunt influențate de principiile constituționale de bază care călăuzesc însăși existența statului, între care se află și principiul protejării intereselor naționale în activitatea economică. Mai mult, acțiunea statului în concordanță cu interesul național se constituie într-o garanție a cetățenilor referitoare la protecția propriilor drepturi și libertăți.” Așa fiind, Curtea a constatat că transferul cu titlu gratuit a 20% din pachetul de acțiuni deținut de stat la Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța este în dezacord cu principiul esențial al modalității de diminuare a participației statului în economie, respectiv acela al vânzării acțiunilor la cel mai bun preț obținut, în vederea promovării intereselor generale ale societății.

38. Totodată, în jurisprudența sa (a se vedea Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragraful 146), Curtea a mai reținut că vânzarea de acțiuni sau trecerea cu titlu gratuit a acestora în proprietatea privată a unei unități administrativ-teritoriale, cum este și cazul de față, reprezintă un act de dispoziție cu privire la capitalul social al societății, care nu ține de competența de legiferare a Parlamentului, ci de cea de administrare a bunurilor proprietate publică/privată a statului, care aparține, în mod exclusiv, Guvernului.

39. Aplicând aceste considerente de principiu la prezenta cauză, Curtea observă că legea supusă controlului de constituționalitate are un veritabil caracter individual, fiind adoptată nu în vederea aplicării unui număr nedeterminat de cazuri concrete, ci într-un singur caz prestabilit, respectiv în ceea ce privește transferul, cu titlu gratuit, al pachetului integral de acțiuni deținut de stat la Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia” — S.A. din proprietatea privată a statului și din administrarea Ministerului Transporturilor în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Județean Timiș și, respectiv, în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Timișoara. Curtea constată că exercitarea dreptului de dispoziție asupra unui pachet de acțiuni deținut de stat la Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia” — S.A., operațiune juridică ce se circumscrie domeniului de reglementare a actelor cu caracter infralegal, administrativ, nu corespunde finalității constituționale

a activității de legiferare, care presupune reglementarea unei sfere cât mai largi de relații sociale generale, în cadrul și în interesul societății.

40. Din această perspectivă, Curtea constată că actul normativ criticat este de natură a contraveni dispozițiilor art. 1 alin. (4) din Constituție, referitoare la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, Parlamentul intrând în sfera de competență a autorității executive, singura autoritate publică cu atribuții în organizarea executării legilor, prin adoptarea actelor cu caracter administrativ. Acceptarea ideii că Parlamentul își poate exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, adoptând legi în domenii care aparțin în exclusivitate actelor cu caracter infralegal, administrativ, ar echivala cu o abatere de la prerogativele constituționale ale acestei autorități consacrate de art. 61 alin. (1) din Constituție și transformarea acesteia în autoritate publică executivă.

41. Așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 574 din 16 octombrie 2014, precitată, legiuitorul, fie originar sau delegat, nu are competența de a realiza, printr-un act normativ de reglementare primară, transferul *intuitu personae* și cu titlu gratuit a acțiunilor aflate în proprietatea privată a statului către unitățile administrativ-teritoriale, dar are, în schimb, posibilitatea de a reglementa, printr-o lege-cadru, regulile, procedurile și condițiile în care Guvernul să poată realiza un transfer cu titlu oneros către unitățile administrativ-teritoriale, cu respectarea dispozițiilor art. 1 alin. (4), ale art. 44 și art. 135 din Constituție.

44. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecția de neconstituționalitate formulată de Guvernul României și constată că Legea privind transferul, cu titlu gratuit, al pachetului integral de acțiuni deținut de stat la Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia” — S.A. din proprietatea privată a statului și din administrarea Ministerului Transporturilor în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Județean Timiș și, respectiv, în proprietatea privată și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Timișoara este neconstituțională, în ansamblul său.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 octombrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

